

SPECIAAL RAPPORT:

STAND VAN ZAKEN IN DE MAAKINDUSTRIE 2023

THE ENGINEER

E ESSENTRA
COMPONENTS

INLEIDING - EEN MOMENTOPNAME

Scott Fawcett – Chief Executive Officer, Essentra PLC

De maakindustrie is nog steeds een sector die veel aandacht krijgt van de Britse overheid en media, die onze prestaties beschouwen als een bredere maatstaf van economisch welzijn. Hetzelfde geldt in Duitsland en Nederland. Maar hoe staan de zaken er écht voor in onze sector? Wat voor impact hebben recente uitdagingen gehad op de prestaties van Britse en Europese productiebedrijven? Wat voor impact had dit op de mensen in onze sector, hun loopbaan, hun bedrijf en het wereldwijde milieu?

Om deze en andere vragen te beantwoorden en een beter inzicht in de huidige situatie te krijgen, hebben we de enquête 'Stand van zaken in de maakindustrie' laten uitvoeren. We willen ons inzetten voor onze eigen mensen en onze vakgenoten en daarenboven willen we als marktleider graag onderzoeken wat er achter de cijfers schuilt, om bedrijven te helpen in de toekomst beter geïnformeerde beslissingen te nemen.

De gegevens die u in dit rapport zult lezen, zijn soms verrassend. Maar het is ook een geruststelling om zoveel positieve dingen te zien in een sector die ondanks de uitdagingen van COVID-19 lijkt terug te veren, met productievolumes en financiële resultaten die bijna weer de pre-coronaniveaus hebben bereikt. Het is bemoedigend te lezen dat veel bedrijven investeren in technologie en innovatie, en in strategieën om de uitdagingen in een ontworpen toeleveringsketen aan te pakken. Ook is het goed om de focus op personeel te zien, en dat zowel mentale als fysieke gezondheid een plek bovenaan de agenda van de directie aan het veroveren zijn.

Ondanks de uitdagingen van de afgelopen 12 maanden blijven bedrijven in heel Europa zich concentreren op duurzaamheid, om voor onze planeet te zorgen en onze industrie geschikt te maken voor de toekomstige generaties. Dat is iets waar we trots op mogen zijn, zowel op professioneel als op persoonlijk vlak. Maar we kunnen ons geen zelfgenoegzaamheid veroorloven. Evenmin mogen we de uitdagingen die in het verschiet liggen negeren, of twijfelen aan de veerkracht van de maakindustrie en haar vermogen om te verrassen.

We zullen ongetwijfeld nog heel wat uitdagingen het hoofd moeten bieden, maar er bestaan zelfs nog grotere kansen voor degenen met de flexibiliteit en de wil om met de tijd mee te gaan.

Scott Fawcett
Chief Executive Officer
Essentra PLC

INDUSTRIE IS BELANGRIJK

De enquête 'Stand van zaken in de maakindustrie 2023' – namens Essentra Components uitgevoerd door het tijdschrift The Engineer – onderzoekt welke invloed een snel veranderende en steeds onzekerdere wereld heeft op de zorgen, beleidslijnen en investeringsbeslissingen van organisaties binnen de technische sector en de maakindustrie.

In een tijd van snelle technologische verandering en geopolitieke onzekerheid komen industriële en technische organisaties naast allerlei uitdagende obstakels ook voor talrijke kansen te staan.

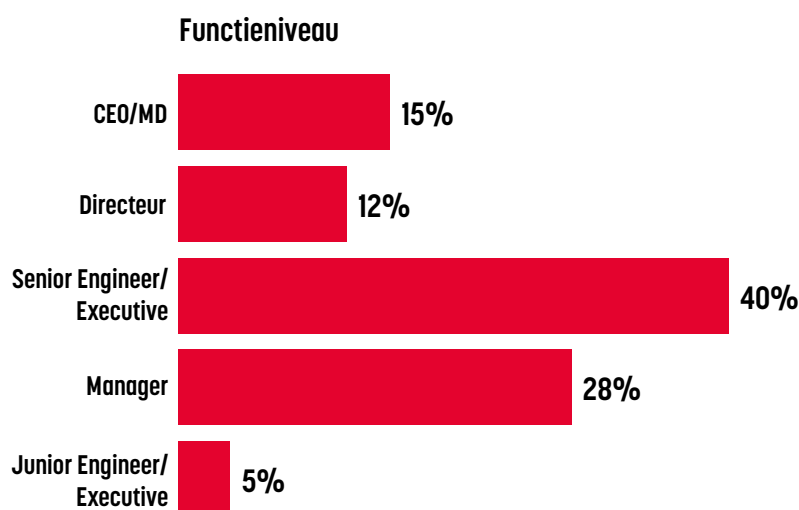
Essentra Components, toonaangevende internationale fabrikant en distributeur van industriële componenten, heeft zijn krachten gebundeld met het tijdschrift The Engineer om te onderzoeken wat de grootste zorgpunten voor de industrie zijn.

Het rapport onthult de meningen van engineers over onder meer de nasleep van de coronacrisis, het streven naar klimaatneutraliteit, het doorlopende tekort aan ervaren werkkrachten en een markt die steeds scherper concurreert.

DEMOGRAFIE

Van juli tot en met september 2022 namen 446 personen in het VK, 100 personen in Nederland en 100 personen in Duitsland verspreid over diverse industriële sectoren deel aan onze enquête. De bevindingen van het VK werden apart geanalyseerd en worden hier gepresenteerd. Europese meningen worden verderop in het rapport gepresenteerd (**Een beeld van Europa, pagina 20-24**).

Er namen engineers van bedrijven van verschillende omvang deel aan de enquête. Bijna de helft van de bedrijven die deelnamen, heeft minder dan 500 mensen in dienst. Organisaties met 10 tot 499 werknemers vormden met 37 procent in totaal de grootste groep, maar dit percentage varieerde van sector tot sector. Zo viel bijvoorbeeld 75 procent van de bedrijven in de maakindustrie in deze categorie. De andere helft van de ondervraagde engineers werkte voor bedrijven met 500 tot 10.000 of meer werknemers.

Over het algemeen genomen bood de enquête een goede representatie van bedrijven op basis van omvang en sector.

Veel respondenten selecteerden meerdere disciplines bij het omschrijven van hun rol, waaruit blijkt hoezeer de grenzen tussen voorheen duidelijk te onderscheiden disciplines aan het vervagen zijn. Ontwerp, productie en R&D waren goed voor het merendeel van de totale respons, maar engineers die werkzaam zijn in andere gebieden (zoals operations en onderhoud) waren ook goed vertegenwoordigd. Deze spreiding van disciplines is ongeveer hetzelfde binnen de afzonderlijke sectoren, met enkele voorspelbare variaties. De maakindustrie had bijvoorbeeld een hoog percentage respondenten dat werkt in productie (54 procent), terwijl de elektronica-sector een hoger percentage respondenten in ontwerpfuncties had (52 procent).

Op de volgende pagina's bespreken we de antwoorden van deze diverse groep professionals op een reeks vragen over de uitdagingen waarmee hun bedrijven te kampen hebben en de stappen die ze nemen om deze uitdagingen aan te pakken. Ook kijken we naar hun eigen persoonlijke meningen over hun loopbaan en de industrie in het algemeen.

De belangrijkste bevindingen schijnen een interessant licht op de aandachtspunten, zorgen en hoopvolle verwachtingen van engineers binnen de industrie, en op de manier waarop de bedrijven waarvoor zij werken de belangrijkste trends en uitdagingen van de jaren 2020 aanpakken.

Discipline

Houding ten opzichte van de industrie

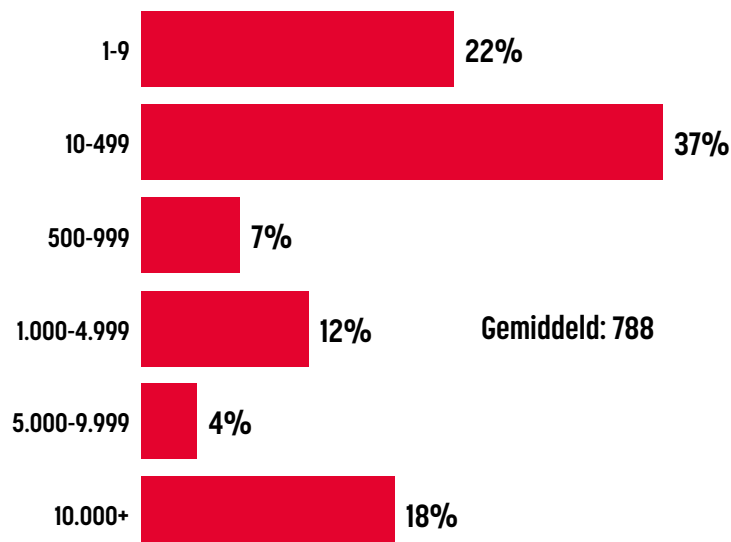
Om te beginnen werden respondenten gevraagd naar hun algemene houding ten opzichte van de toekomst van de maakindustrie. Zijn ze optimistisch, of zelfs zeer optimistisch? Zijn ze ongerust of bezorgd over de toekomst? Of zijn ze onzeker?

Gezien de doorgaans positieve kijk van bedrijven in de maakindustrie en de technische sector is het misschien geen verrassing dat optimisme het hier wint.

53 procent van de respondenten zegt zich positief of zeer optimistisch te voelen over de toekomst, terwijl slechts 15 procent echt ongerust is. Opmerkelijk is echter dat 32 procent van de respondenten gevoelens van onzekerheid over de toekomst meldt.

Gezien de urgentie om van fossiele brandstoffen af te stappen, is het geen verrassing dat engineers die werken in olie en gas het meest bezorgd over de toekomst lijken te zijn: 34 procent van de respondenten is ongerust of pessimistisch.

Omvang organisatie van respondent

53%

van de engineers voelt zich positief over de toekomst van de maakindustrie

INDUSTRIE IS BELANGRIJK

OPINIE

ESSENTRA COMPONENTS

Er bestaat een algemeen gevoel van optimisme in recente inkoopmanagersindices, en dat wordt weerspiegeld in dit rapport. Het lijkt geen twijfel dat er op korte termijn uitdagingen zijn wat betreft de macro-economische situatie en de sterk stijgende kosten van levensonderhoud. Maar aangezien inflatie hopelijk zal dalen, zal er een groter gevoel van optimisme en positiviteit terugkeren.

We hebben een zeer goede basis: we hebben sterke technische capaciteiten en goede onderwijssystemen; er is tot op zekere hoogte sprake van polarisatie van de wereld, wat betekent dat toeleveringsketens korter worden; en we zien reshoring van productie van Oost naar West. Er zijn redenen om optimistisch te zijn, ondanks de uitdagingen waarmee we op korte termijn te kampen hebben.

Wat duurzaamheid betreft, moeten bedrijfsleiders hun steentje bijdragen aan de aanpak van klimaatverandering. Het is de plicht van onze generatie om ervoor te zorgen dat we de geërfde situatie verbeteren. We nemen onze verplichtingen in het kader van ESG heel serieus; we versnellen het gebruik van gerecyclede inhoud en hebben het Science Based Targets-initiatief ondertekend. En het gaat hier niet om groenwassen. Het gaat om erkennen dat duurzaamheid niet ten koste van winstgevendheid hoeft te gaan. Sterker nog, het omgekeerde is waar. Duurzaamheid is veel meer een kans dan een bedreiging. We werken in een zeer gefragmenteerde markt en zijn een betrekkelijk grote onderneming binnen die markt. Ons vermogen om onze CO₂-voetafdruk te kaderen en die inzichten te delen met klanten zodat zij hun eigen CO₂-voetafdruk kunnen kaderen, geeft ons een belangrijk concurrentievoordeel omdat we hen zodoende helpen hun eigen duurzaamheidsdoelen te bereiken. Duurzaamheid snijdt hout, zowel in zakelijk als in financieel opzicht.

De uitdagingen met betrekking tot hogere energieprijzen, tekorten aan talent en problemen in de toeleveringsketen zijn welbekend en worden aangepakt. Het grootste probleem is en blijft de geopolitieke onzekerheid: de handelsrelatie tussen het VK en de EU is nog steeds onduidelijk; de relatie tussen China en de VS is problematisch; en het ziet er niet naar uit dat het conflict tussen Oekraïne en Rusland binnenkort zal worden opgelost. Het enige wat we kunnen doen, is op elk van deze situaties reageren. En ervoor zorgen dat we het beste evenwicht hebben tussen planning van de wereldwijde toeleveringsketen en continuïteit, om productie en distributie zo dicht mogelijk bij de klant te brengen. De argeloze tijden van de afgelopen 10 jaar zijn voorbij.

Essentra heeft onlangs zijn plannen gepubliceerd om op de middellange termijn de inkomsten te verdubbelen en de winst te verdrievoudigen. Het is een realistisch plan dat we gezien de omvang van de markten die wij bedienen en de producten die we maken beslist kunnen waarmaken. We zijn dan ook enthousiast over de toekomst, ondanks de pijnpunten voor de korte termijn die in dit rapport worden uitgelicht.

Scott Fawcett
Chief Executive Officer
Essentra PLC

DE IMPACT VAN DE PANDEMIE

Respondenten overwogen de invloed van de pandemie op hun bedrijven en hoe die zich herstelden van de uitdagingen die de coronacrisis met zich meebracht.

De donkerste dagen van de coronapandemie zijn voor velen alleen nog maar een herinnering en het merendeel van de extreme moeilijkheden waar bedrijven tijdens de diverse lockdowns van 2020 en 2021 mee te kampen hadden, zijn – althans voor nu – iets uit het verleden.

Desalniettemin heeft de impact van het virus een zware tol geëist binnen de maakindustrie en de technische sector. Sommige bedrijven zijn onherstelbaar beschadigd door de gebeurtenissen van de afgelopen twee jaar. Volgens gegevens van de Britse overheid is het aantal faillissementen in de maakindustrie in 2021 met 28 procent gestegen. Veel bedrijven zijn echter nog herstellende. En een drastisch veranderde 'werkwereld' die inmiddels verwacht dat hybride werken en telewerken worden aangeboden, stelt werkgevers voor uitdagingen.

Om beter zicht te krijgen op de impact van deze factoren hebben we respondenten een aantal vragen gesteld over de invloed van de pandemie op hun bedrijf en hun eigen loopbaan.

INKOMSTEN EN PRODUCTIE

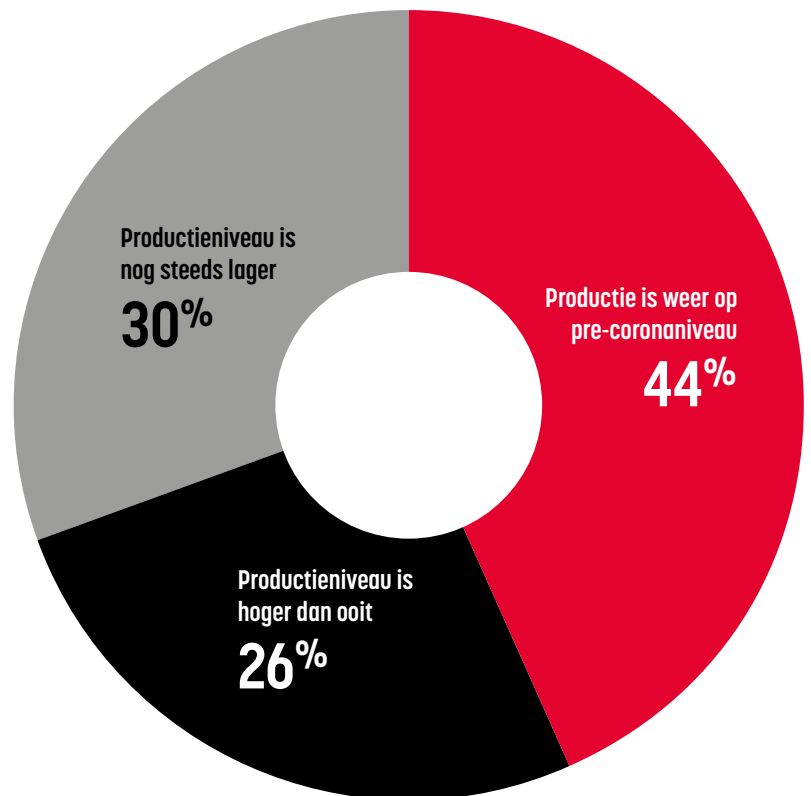
Zoals te verwachten, zei 45 procent van de responsgroep in antwoord op de vraag naar de aanvankelijke impact van de pandemie op hun bedrijf dat inkomsten tijdens de pandemie daalden.

Voor sommige bedrijven was dit een matige daling (5 procent zag bijvoorbeeld een afname van 1-5 procent, wat te verwachten was), maar voor andere was het ingrijpender. Maar liefst 22 procent van de totale steekproefgroep meldde een inkomstendaling van 21 tot 60 procent.

Voor 35 procent van de respondenten bleek de pandemie weinig – of zelfs een gunstige – impact te hebben. Een kwart van de responsgroep zei dat inkomsten stabiel bleven, terwijl 11 procent zelfs een toename zag.

Dit varieert vanzelfsprekend van sector tot sector. De sterkste dalingen werden gemeld door respondenten die werken in de maakindustrie, de lucht- en ruimtevaartsector en de automobiellindustrie. In alle drie sectoren meldt een groot deel van de responsgroep een inkomstendaling van meer dan 21 procent. In de zwaarst getroffen sector, lucht- en ruimtevaart, zegt 24 procent van de responsgroep dat inkomsten 41 tot 60 procent zijn gedaald.

Heeft de productie weer het pre-coronaniveau bereikt?

HET HERSTEL METEN

Op de vraag hoe zij van deze uitdagingen zijn hersteld, reageerden de respondenten redelijk positief. 44 procent vertelt ons dat de productie weer op pre-coronaniveau ligt, terwijl 26 procent zegt dat het productieniveau hoger is dan ooit.

Voor 30 procent is het productieniveau echter nog steeds lager. Binnen de hele steekproefgroep meent minder dan de helft (46 procent) dat hun sector nog steeds niet op pre-coronaniveau ligt.

Ook de schaal van deze wederopbouw varieert binnen de verschillende segmenten van de responsgroep.

45% zag inkomsten dalen tijdens de pandemie
 45% zag het aantal werknemers afnemen
 70% produceert weer op of boven pre-coronaniveau

Respondenten uit de maakindustrie, de lucht- en ruimtevaartsector, de elektronica-sector en de energiesector wijzen bijvoorbeeld allemaal op een aanzienlijk herstel (respectievelijk 72, 59 en 71 procent meldt dat productie weer op pre-coronaniveau ligt), terwijl andere sectoren een trager herstel hebben gezien en sommige nog steeds duidelijk lagere productieniveaus zien. De sector die wat dit betreft het slechtst presteert, is de automobiellindustrie, waar 60 procent van de respondenten zegt dat het productieniveau nog steeds lager is dan voorheen. Hierbij moet worden opgemerkt dat respondenten uit de automobiellindustrie niet werden ingedeeld naar productie van elektrische voertuigen of voertuigen met verbrandingsmotor.

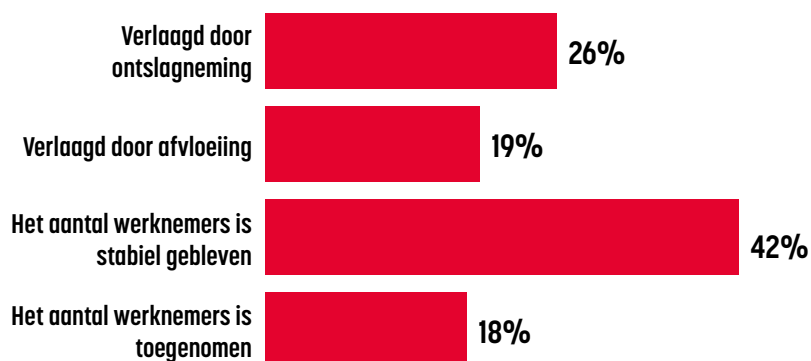
Meer dan de helft van de respondenten (54 procent) zegt dat ze naast inkomsten en productieniveaus ook met andere aan de pandemie gerelateerde uitdagingen worden geconfronteerd.

Respondenten gaven ook zelf aan met welke uitdagingen ze te maken hebben. Verreweg de meest genoemde problemen waren **toegang tot skills** en **problemen in de toeleveringsketen**, en een aantal respondenten meldde met name moeite met het kopen van producten uit China. Een relatief groot aantal respondenten gaf ook aan dat een verschuiving naar **hybride werken en telewerken** een specifiek probleem was voor hun organisatie.

Tot slot lijkt de pandemie verspreid over alle sectoren ook een aanmerkelijke impact te hebben gehad op het **aantal werknemers**.

Slechts 18 procent van de respondenten vertelt ons dat personeelsniveaus in recente maanden zijn gestegen, terwijl 45 procent hun bedrijf heeft zien inkrimpen sinds het begin van de pandemie, vergeleken met vóór maart 2020. Het natuurlijke verloop is het hoogst in de lucht- en ruimtevaartsector en de olie- en gassector. 82 procent van de respondenten uit beide sectoren wijst op een teruglopend aantal werknemers. Het meest stabiel op dit gebied is duidelijk de maakindustrie, waar meer dan de helft van de respondenten zegt dat personeelsniveaus stabiel zijn gebleven.

Hoe is het aantal werknemers veranderd sinds COVID-19?

Vraag met meerdere antwoorden

COVID-19 en loopbanen

Net als in andere sectoren van de economie heeft de pandemie een verontrustende invloed gehad op de loopbaanontwikkeling van vele engineers; 30 procent van de respondenten gelooft dat hun loopbaanontwikkeling daar invloed van ondervond. Van deze groep zegt meer dan de helft (57 procent) dat de situatie nog steeds van invloed is op hun loopbaan. Ook op dit vlak is lucht- en ruimtevaart de slechtst presterende sector, waar 56 procent van de respondenten het gevoel heeft dat dit een negatieve invloed had op hun loopbaan. Wat opvalt, is dat een groot deel van deze steekproef (68 procent) gelooft dat hun loopbaanontwikkeling nog steeds wordt belemmerd door de nasleep van de pandemie. De meeste sectoren presteren echter aanzienlijk beter, met uitzondering van de academische wereld – waar ook een hoog niveau van door COVID-19 veroorzaakte loopbaanstagnatie wordt gezien (53 procent van de respondenten). In de automobiellindustrie is 76 procent van de respondenten het bijvoorbeeld niet eens met de stelling dat hun loopbaan negatief is beïnvloed door het virus. Evenzo gelooft 77 procent van de respondenten uit de steekproefgroep van de grootste sector – de maakindustrie – niet dat hun vooruitzichten minder goed waren.

SKILLS EN LOOPBANEN

Deelnemers aan de enquête gaven commentaar op enkele van de belangrijkste problemen met het werven van technisch personeel.

Aangezien de strijd om technische skills te vinden wijdverbreid wordt beschouwd als een van de grootste uitdagingen waar alle industriële sectoren mee te kampen hebben, vroegen we respondenten die actief betrokken zijn bij personeelswerving (40 procent van de totale groep) om commentaar op het huidige wervingsklimaat te geven en uit te wijden over enkele van de uitdagingen waarmee ze worden geconfronteerd.

In een weerspiegeling van de zorgen die wijdverbreid worden geuit in de Britse industrie meldt 77 procent van de responsgroep problemen met personeelswerving en het vullen van vacatures.

Slechts weinig sectoren vinden het makkelijk om de benodigde engineers te werven, maar dit lijkt enigszins te variëren verspreid over de verticale sectoren. Zo zegt meer dan 90 procent van de respondenten uit de automobielsector, de olie- en gasector en de lucht- en ruimtevaartsector moeite te hebben bij de werving, maar dit percentage daalt tot 58 procent voor de energiesector en 38 procent voor consumentengoederen. Deze klaarblijkelijke tegenstrijdigheid met de claim van veerkracht in de maakindustrie wordt verklaard door de bevinding dat meer dan 84 procent van de bedrijven met 10 tot 499 werknemers (het segment waarin de meeste productiebedrijven zich bevinden) problemen heeft met het vullen van vacatures.

De bevindingen suggereren ook dat de wervingsproblemen verschillen naargelang de omvang van het bedrijf. Grotere bedrijven hebben vanwege hun omvang vanzelfsprekend meer vacatures, dus het is geen verrassing dat 97 procent van de respondenten uit de grootste bedrijven (met meer dan 5.000 werknemers) aangeeft vacatures moeilijk te kunnen vullen, terwijl iets meer dan de helft van de respondenten uit de kleinste bedrijven die aan de enquête deelnamen (1-9 werknemers) soortgelijke problemen meldt.

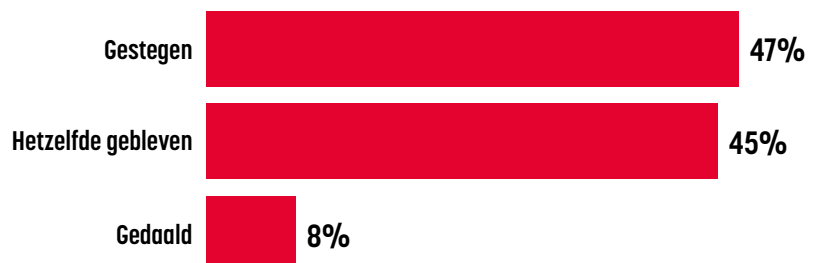
DE AARD VAN DE UITDAGING OP VLAK VAN SKILLS

Nog zorgwekkender is dat een soortgelijk percentage van de totale responsgroep (74 procent) zegt dat de sollicitanten die zij krijgen vaak niet over de benodigde skills en kwalificaties beschikken. Dit lijkt een probleem binnen de hele industrie te zijn; meer dan 60 procent van de respondenten verspreid over alle verticale sectoren en bedrijven van elke omvang noemt dit een belangrijk punt van bezorgdheid. Wat opvalt is dat 74 procent van de respondenten in de maakindustrie, het in statistisch opzicht meest robuuste segment van de werversdataset, aangeeft dat dit een probleem is.

Zoals anderen hebben opgemerkt, worden de problemen met technische skills verergerd door het feit dat veel meer ervaren en oudere engineers met pensioen gaan of de industrie helemaal verlaten. 32 procent van de respondenten vertelt ons dat ze op senior niveau inderdaad een grotere uitstroom hebben gezien. Het is interessant dat dit fenomeen het meeste weerklank vindt bij respondenten op het niveau van Senior Engineer: 45 procent daarvan signaleert dat er meer hooggeplaatsten vertrekken.

Respondenten op hoger leidinggevend niveau lijken dit echter minder problematisch te vinden. Slechts 17 procent van de respondenten op het niveau van Directeur of MD geeft aan dat meer hooggeplaatsten ontslagnemen. Er zijn een aantal mogelijke redenen voor deze afwijking. Aangezien uitstroom van hooggeplaatsten een probleem lijkt te zijn binnen alle sectoren en bedrijven van elke omvang, is één reden hiervoor misschien dat engineers op C-level voorrang gaven aan herstel van dienstverlening en bedrijfscontinuïteit, terwijl People Managers en HR-teams meer nadruk legden op het aantal werknemers en hun welzijn.

Zijn salarissen veranderd sinds het begin van de pandemie?

77% heeft problemen met het vullen van vacatures

74% zegt dat sollicitanten niet de benodigde skills hebben

63% heeft een programma voor hybride werken geïmplementeerd

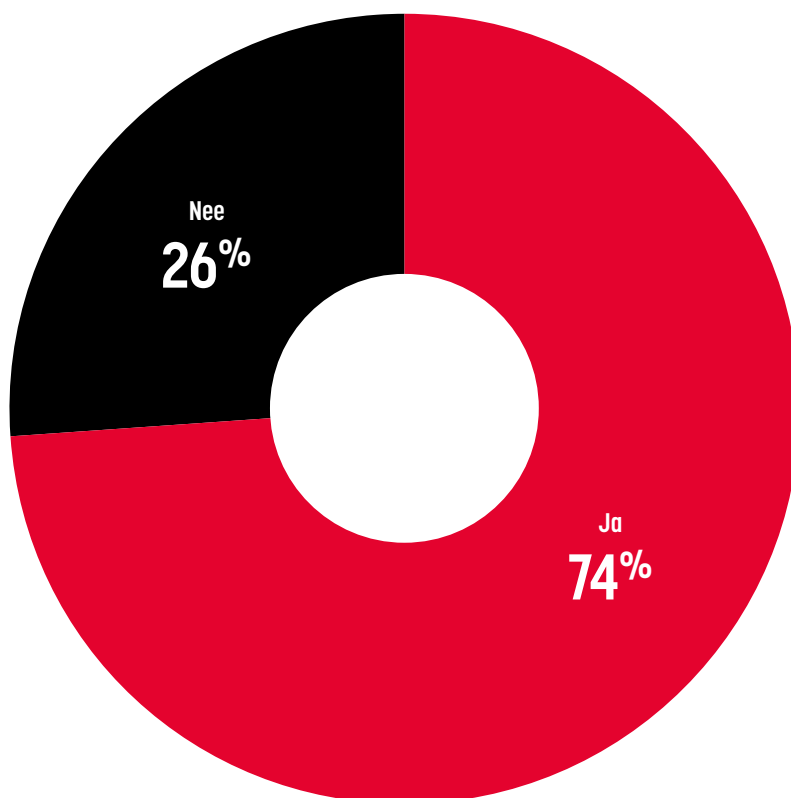
ACTIE VOOR DE SKILLS GAP

Het is duidelijk dat het aanbieden van concurrerende salarissen één manier is om de vloedgolf van vertrekkers te stelpen en nieuw talent aan te trekken. Ongeveer de helft van de respondenten in de subset 'werver' (47 procent) zegt dat salarissen zijn gestegen sinds het begin van de pandemie. Ook hier zijn de individuele sectorsteekproeven op dit gedetailleerde niveau meestal te klein om statistische waarde te hebben, maar er zijn enkele opmerkelijke variaties op basis van bedrijfsomvang. Salarisverhoging lijkt het meest voor te komen in het segment van 10-499 werknemers (waar 57 procent van de respondenten salarisverhogingen meldt).

Werknemers hebben ook graag een flexibele werkomgeving. Ondanks de zorgen die eerder in dit rapport zijn uitgelicht, raakt hybride werken steeds meer ingeburgerd in de maakindustrie. Die trend zal werwers in staat stellen meer mensen naar deze industrie toe te trekken, vooral personen met huisgebonden verplichtingen die anders geen baan in de maakindustrie zouden overwegen. Hoewel de resultaten niet aangeven hoeveel van deze organisaties hybride werken toestonden vóór de pandemie, meldt 63 procent van de respondenten dat hun bedrijf nu een hybride werkprogramma heeft.

Tot slot is er veel lof over de rol die engineers hebben gespeeld in de aanpak van bepaalde uitdagingen van de pandemie - van de ontwikkeling van ventilatoren en ademhalingsapparatuur tot hun aandeel in de intensivering van vaccinproductie. Desondanks zijn respondenten er over het algemeen niet van overtuigd dat de manier waarop de industrie op COVID-19 reageerde het profiel van een loopbaan in de maakindustrie een boost heeft gegeven; slechts 24 procent van de respondenten gelooft dat dit het geval is.

Heeft u te kampen met een gebrek aan gekwalificeerde sollicitanten?

SKILLS EN LOOPBANEN

OPINIE

ESSENTRA COMPONENTS

Het belangrijkste wat uit deze enquête naar voren kwam in relatie tot skills en loopbanen, is dat we meer moeten doen om het beeld van de maakindustrie te veranderen. Werk in deze sector wordt – onterecht en onjuist – nog steeds als ongeschoolde arbeid beschouwd. Er zijn talrijke zeer gespecialiseerde banen en carrières in de maakindustrie, maar deze gaan vaak verloren in het stereotiepe beeld van de sector, en dat is schadelijk voor de instroom van nieuw talent. Dit wordt gestaafd door de overtuiging van bijna een kwart van de ondervraagden (24 procent), die geloven dat de maakindustrie een imagoprobleem heeft.

Het is geen verrassing dat de overgrote meerderheid van de bedrijven het moeilijk vindt om nieuw talent aan te trekken en te behouden. Evenmin is het een verrassing dat de mensen die zij aantrekken niet over de benodigde skills en kwalificaties beschikken. Dit is deels een culturele verschuiving en aan nieuwe generaties toe te schrijven. De volgende generatie werkers wil niet in de maakindustrie werken. Dat is hoofdzakelijk gebaseerd op het beeld dat men van deze sector heeft, en mogelijk ook op de impact van de 'gig'-economie en de verandering in manieren van werken, maar het heeft deels ook te maken met opleiding. Onze onderwijssystemen zijn nog niet afgestemd op de skills die wij in de toekomst nodig hebben. Bedrijven doen zelf wat ze kunnen.

Sommige bedrijven hebben aangetoond dat ze talent kunnen werven en behouden, en daar kunnen wij lessen van leren voor toekomstige wervingsmodellen. Maar de skills gap betreft niet alleen engineers op de productievloer. Het betreft ook toekomstige leiders.

Zelfs vóór COVID-19 was er een generatie leiders die weliswaar goed in staat waren om leiding te geven, maar niet noodzakelijk de veerkracht hadden om te blijven. Voor velen in het middenmanagement was de pandemie een zware test, en veel managers hebben de sector verlaten. COVID-19 heeft ook de weg gebaand voor een nieuwe generatie leiders, mensen die het heel goed hebben gedaan in de crisis en hebben bewezen dat ze beschikken over de veerkracht en vastberadenheid die hun werkgevers zo hard nodig hebben. Velen daarvan hebben een hoog EQ en een hoog IQ, en dat is een belangrijke culturele verschuiving. Ooit was de mogelijkheid om mee te leven met een werknemer iets wat 'best fijn' was, maar vandaag de dag is het essentieel en wordt er meer belang gehecht aan deze 'soft' skills.

Maar er zijn ook andere uitdagingen. Leeftijdscriminatie is bijvoorbeeld nog steeds een probleem in de maakindustrie. Zoals de enquête aantoont, heeft de pandemie ertoe geleid dat een groot aantal senior engineers is vertrokken. Zij zullen vaak moeilijk te vervangen zijn.

Oshin Cassidy
Chief People & Culture Officer
Essentra PLC

HOUDING TEN OPZICHTE VAN TECHNOLOGIE

Respondenten wierpen licht op enkele van de belangrijkste prioriteiten in de industrie door ons te vertellen hoe hun organisatie denkt over investeringen in technologie.

In een zich snel ontwikkelend technologisch landschap, waarin allerlei nieuwe en opkomende hulpmiddelen, processen en aanpakken steeds belangrijker zijn om de productiviteit te verhogen en de concurrentie vóór te blijven, is investering in technologie nu waarschijnlijk belangrijker dan ooit.

In dit onderdeel van de enquête vroegen we respondenten ons te vertellen over de houding van hun organisatie tegenover technologie: investeren ze in technologie? Hebben ze een actief investeringsplan? Daarnaast vroegen we ook welke soorten technologie de belangrijkste impact hebben – of naar verwachting zullen hebben – op hun bedrijf.

DE WIL OM TE INVESTEREN

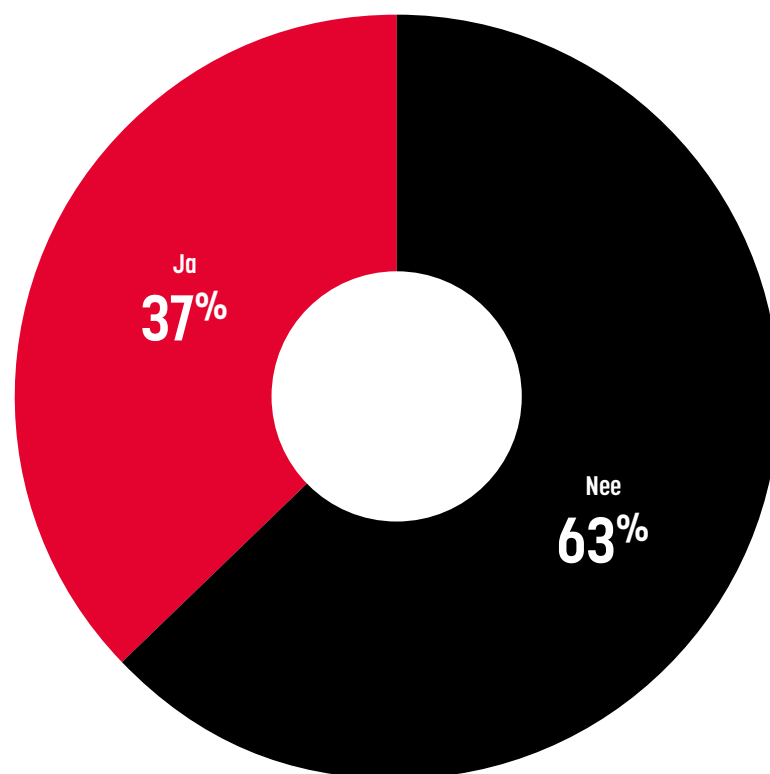
Zoals te verwachten, wordt investering in technologie door de meerderheid van de totale steekproef als een prioriteit beschouwd; 66 procent van de respondenten vertelt ons dat hun organisatie een actief investeringsplan voor nieuwe technologieën heeft. Een nog groter deel van de totale responsgroep (72 procent) beschouwt de snelle ontwikkeling van technologie als een positieve trend, terwijl slechts 3 procent dit iets negatiefs vindt.

De onderzoeksresultaten wijzen op een positieve houding ten opzichte van technologie in alle sectoren. Maar liefst 34 procent van de responsgroep zegt dat hun bedrijf een actief plan heeft om in nieuwe technologie te investeren. Per sector genomen zien we de hoogste niveaus in de automobiellindustrie en consumentengoederen (respectievelijk 92 en 81 procent). En als we dit op basis van bedrijfsomvang vergelijken, zijn het vanzelfsprekend de grootste bedrijven die het meest actief in technologie zullen investeren. Maar liefst 89 procent van de respondenten uit bedrijven met meer dan 5.000 werknemers bevestigt dit, vergeleken met 45 procent voor bedrijven met minder dan 10 werknemers.

Meer dan 90 procent van de respondenten wijst een deel van het budget toe aan investering in technologie. De helft investeert tot 20 procent van hun budget in technologie en 4 procent investeert 50 procent of meer. Dit betekent dat onder alle respondenten gemiddeld 19 procent van het budget in nieuwe technologie wordt geïnvesteerd.

Verspreid over de verschillende sectoren is het patroon onvoorspelbaar en is het moeilijk te zeggen welke sectoren

Is Industrie 4.0/digitalisering een prioriteit voor het bedrijf waar u werkt?

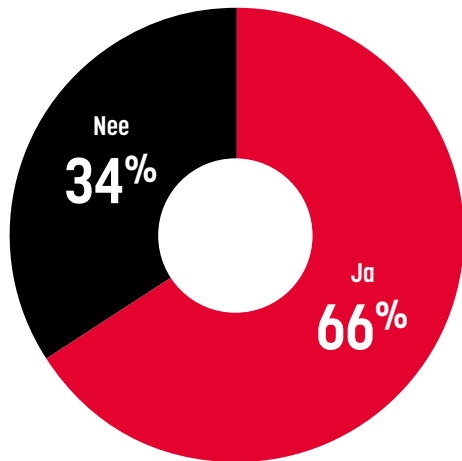

het meest in technologie investeren. In de responsgroep uit de automobiellindustrie zegt een gezonde 9 procent bijvoorbeeld dat meer dan de helft van hun budget aan technologie wordt uitgegeven, maar 17 procent zegt dat hun organisatie juist helemaal geen budget heeft.

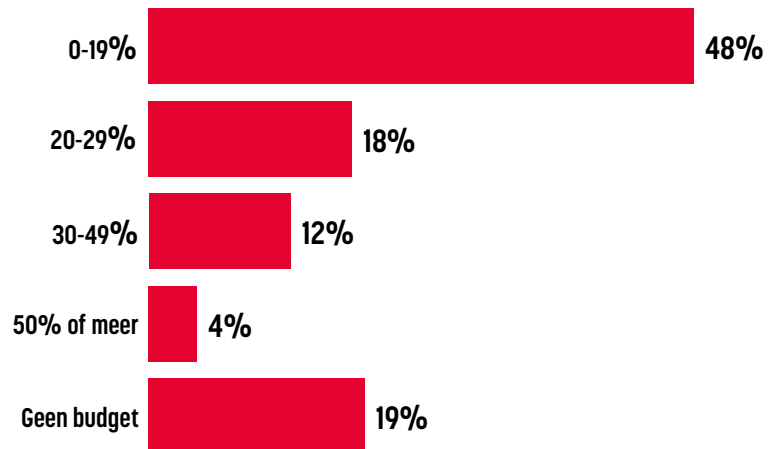
In termen van bedrijfsomvang zijn er binnen de steekproef weinig grote variaties wat uitgaven aan technologie betreft. Het meest opmerkelijk is waarschijnlijk dat het hoogste percentage respondenten dat investeringen van 50 procent en hoger meldt, werkt voor bedrijven met minder dan 10 werknemers. En dat is – misschien – een indicatie dat kleinere bedrijven vaak bereid zijn grotere risico's te nemen dan grotere en meer gevestigde bedrijven in hun sector.

Heeft het bedrijf waar u werkt een actief investeringsplan voor nieuwe technologieën?

Welk percentage van het bedrijfsbudget is bestemd voor investeringen in technologie?

De percentages zijn naar boven afgerond, wat van invloed kan zijn op het totaal.

DIGITALISERING EN ANDERE TECHNOLOGIEËN

Gezien het belang dat duidelijk wordt gehecht aan investering in technologie, is het vrij verrassend om te zien dat de totale responsgroep digitalisering – een van de kenmerkende industriële technologische trends van dit tijdperk – niet als een prioriteit lijkt te beschouwen.

Ondanks het industriebrede gesprek over het onderwerp en een klaarblijkelijk groeiende bewustwording van de voordelen van de zogenaamde Industrie 4.0-technologieën zegt 63 procent van alle respondenten dat digitalisering geen prioriteit heeft voor hun bedrijf. Interessant is dat uit de antwoorden van respondenten uit de maakindustrie – de sector die waarschijnlijk het meest baat zou hebben bij digitalisering – blijkt dat meer dan twee derde van die bedrijven dit niet als een prioriteit beschouwt.

Desondanks meldt iets minder dan de helft van de respondenten ook dat digitale technologie hun bedrijf heeft veranderd, en meer dan de helft vertelt ons dat digitale technologie de efficiëntie en samenwerking binnen de waardeketen heeft verbeterd. Gezien het belang van data bij de aanpak van bepaalde problemen in het kader van klimaatneutraliteit is het interessant om te zien dat slechts 24 procent ons vertelt dat digitale technologie de duurzaamheid heeft verbeterd.

In antwoord op de vraag welke andere technologieën of innovaties in de toekomst waarschijnlijk een impact op hun bedrijf zullen hebben, noemden respondenten uiteenlopende aspecten. Als meest veelbelovend werden echter genoemd: het gebruik van AI om data in realtime te analyseren, het gebruik van automatisering en robotica (vooral cobots) om de productiviteit te verhogen, de toenemende inzet van additieve en 3D-printtechnologieën binnen zowel ontwerp als productie en – last but not least – meer vertrouwen op technologieën met lage CO2-emissies, zoals elektrische voertuigen en onsite systemen om hernieuwbare energie op te wekken.

72% beschouwt snelle ontwikkeling van technologie als een positieve trend

63% zegt dat digitalisering geen prioriteit heeft

82% van de bedrijven investeert in nieuwe technologie

HOUDING TEN OPZICHTE VAN TECHNOLOGIE

OPINIE

ESSENTRA COMPONENTS

Het is interessant dat zoveel bedrijven aangeven dat er in technologie zou moeten worden geïnvesteerd, maar dat het niveau van investeringen relatief laag is. Gezien de toenemende behoefte aan gegevensverzameling en rapportering over ESG Scope 1, 2, en 3 uitstoot zouden we een hoger aantal en niveau van investeringen verwachten.

Dat zou een weerspiegeling kunnen zijn van het niveau waarop de enquête werd gehouden, omdat het C-level beter weet dan het middenmanagement hoeveel er precies wordt geïnvesteerd. Het kan ook duiden op onzekerheid over welke digitale gegevens er nodig zijn en hoe het daarvoor benodigde investeringsniveau gerechtvaardigd kan worden.

Het is begrijpelijk dat sommige CIO's nerveus zijn, want het is vaak moeilijk om het potentiële rendement op investering (ROI) in nieuwe technologie te kwantificeren in termen van verhoogde productiviteit of commerciële verkoopcijfers. Leveranciers van technologie vermelden bijvoorbeeld een zeshoudig ROI, maar het is niet altijd makkelijk om te bepalen hoe dat zich verspreid over de verschillende sectoren vertaalt.

Bovendien is het moeilijk om binnen de 'traditionele' maakindustrie de juiste digitale management skills aan te trekken, omdat de technologische sector zoveel interessanter lijkt te zijn. Digitale innovatie kan door bestuursleden dus als een sprong in het diepe worden beschouwd. Het is daarom belangrijk dat deze onderwerpen zowel in de industrie als in de directiekamer aan de orde van de dag blijven.

Ondanks de dringende behoefte aan digitale transformatie lijkt de maakindustrie nog steeds vast te houden aan traditionele meningen, zelfs als het gaat om eenvoudige dingen zoals een gedrukte catalogus vervangen door een online versie. Veel bedrijven maken bijvoorbeeld nog steeds geen gebruik van artificiële intelligentie (AI) om realtime productiegegevens te verkrijgen die een betere en snellere besluitvorming mogelijk zouden maken. In plaats daarvan vertrouwen ze op gegevens die 24 of zelfs 48 uur achterlopen op wat zich op de productievloer afspeelt.

Andere nieuwe technologieën, zoals 3D-printen waarmee we prototypen en complexe producten beter kunnen produceren dan met traditionele spuitgiettechnieken mogelijk is, worden zelden gebruikt, en het zal nog geruime tijd duren voordat 3D-printen in massaproductie zal worden gebruikt.

Als de maakindustrie intensiever gebruik wil maken van technologie, zijn er verdere incentives nodig. Slechts 24 procent van de respondenten weet bijvoorbeeld dat digitale technologie duurzaamheid kan verbeteren. Als meer bedrijven wisten hoe innovatie hen kan helpen hun milieu-impact te verlagen en hun wettelijke ESG-verplichtingen na te komen, zouden ze in actie komen. Maar ook de technologische industrie zelf moet slimmer worden. Ze moeten technologie duidelijker aanprijzen, de voordelen voor de industrie in de context van individuele bedrijven in eenvoudige taal uitleggen en CIO's helpen het idee van transformatie aan de raad van bestuur te verkopen.

Sam Edwards
Chief Digital Information Officer
Essentra PLC

DUURZAAMHEID

Het streven naar klimaatneutraliteit is van invloed op bedrijven in alle sectoren, en de meeste lijken enthousiast te zijn over de kansen die dit met zich meebrengt.

Geen enkele industrietak ontkomt aan het streven om tegen 2050 de netto-uitstoot van broeikasgassen tot nul terug te brengen. En hoewel het streven naar meer duurzaamheid bedrijven onder druk kan zetten, geven respondenten er de voorkeur aan te focussen op de positieve kanten. 61 procent ziet het als een kans, 49 procent ziet het als een ethische plicht en slechts 17 procent beschouwt het als een hindernis of kostenpost.

Het enthousiasme is uiteraard het hoogst onder respondenten uit sectoren die al goed op weg zijn naar decarbonisatie. Vooral respondenten in de automobielsector en de (hernieuwbare) energiesector lijken duurzaamheid als een kans te beschouwen.

Aan de andere kant lijkt duurzaamheid het meest problematisch te zijn voor de olie- en gassector: 30 procent van de respondenten uit deze sectoren beschouwt het als een hindernis en 43 procent ziet het als een kans. Maar ook hier ziet een groot percentage (61 procent) het als een ethische plicht.

Deze positieve houding binnen de sectoren wordt waarschijnlijk versterkt doordat klanten van respondenten doorgaans positief staan tegenover op duurzaamheid gerichte activiteiten. Iets meer dan de helft zegt dat klanten positief hebben gereageerd op hun activiteiten op dat gebied, en slechts 1 procent meldt een negatieve ontvangst.

Bovendien zegt driekwart van de respondenten dat hun organisatie zich actief bezighoudt met duurzaamheid, en deze initiatieven raken aan vrijwel alle activiteiten van hun organisatie.

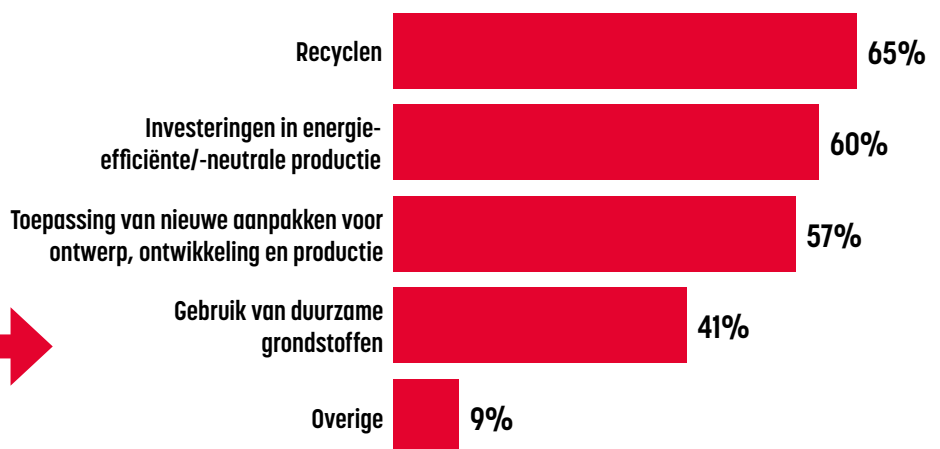
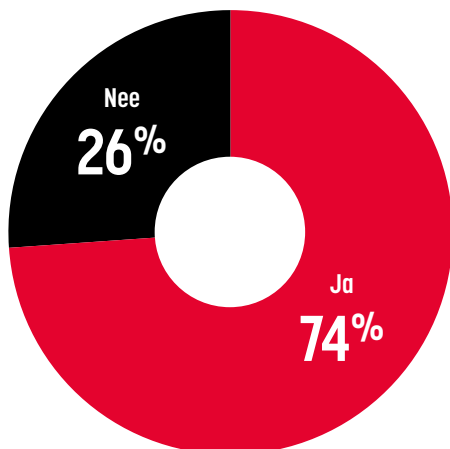
65 procent noemt recycelen een belangrijke activiteit, gevolgd door investering in energie-efficiëntie (60 procent) en de implementatie van nieuwe productontwikkelings- en productieprocessen. Daarnaast meldt 41 procent een nadruk op het gebruik van duurzame grondstoffen.

Gevraagd naar andere maatregelen die worden getroffen, noemden respondenten een hele reeks activiteiten. De populairste is het gebruik van hernieuwbare energie en de implementatie van zogenaamde circulaire-economieconcepten.

Het is ook positief om te zien dat ruim driekwart van de respondenten naast maatregelen om de CO₂-uitstoot van hun eigen activiteiten te verlagen ook actief onderzoekt hoe hun hele toeleveringsketen duurzamer kan worden. Dit is het geval binnen alle verticale sectoren (zonder duidelijke winnaars of verliezers) en geldt voor bedrijven van elke omvang, hoewel de allergrootste bedrijven – zoals te verwachten – het actiefst zijn op dit gebied: 93 procent van de respondenten uit organisaties met meer dan 5.000 werknemers.

74% van de organisaties is actief betrokken bij duurzaamheidsinitiatieven

Heeft uw bedrijf een duurzaamheidsplan, en aan wat voor initiatieven neemt het deel?

DUURZAAMHEID

OPINIE

ESSENTRA COMPONENTS

Op het eerste gezicht zijn bepaalde statistieken in dit rapport verrassend. Het feit dat slechts 75 procent van de bedrijven zich actief bezighoudt met duurzaamheidsinitiatieven lijkt teleurstellend, aangezien men zou verwachten dat dit cijfer op 100 procent zou liggen. Dat zou een weerspiegeling kunnen zijn van het niveau waarop de enquête werd gehouden, waarbij de mening van een hoger aantal leden van het junior en middenmanagement werd gevraagd, die mogelijk minder inzicht hebben in lopende initiatieven dan het C-level.

Dit is een belangrijk punt, omdat het laat zien dat er intern veel beter gecommuniceerd moet worden over projecten en programma's die een belangrijk onderdeel vormen van een goede bedrijfsvoering. We hebben zelf ervaren dat contracten gewonnen én verloren kunnen worden afhankelijk van hoe goed de inkoop- en duurzaamheidssteams van een klant op elkaar zijn afgestemd. En dat is vooral een kwestie van communicatie en bewustzijn.

Het is misschien minder verrassend dat engineers die werken in de olie- en gassector duurzaamheid als een hindernis en niet als een steunpilaar beschouwen. Wat echter wel verrassend is, is dat ze het niet als een kans beschouwen. En dat valt in de praktijk te zien. Veel bedrijven zoals dat van ons trachten de materialen die ze gebruiken actief te veranderen en meer gerecyclede inhoud in hun productie op te nemen. Men zou denken dat dit voor enkele van de grote oliemaatschappijen een kans zou zijn om te innoveren en hun eigen CO₂-arme alternatieven aan te bieden, maar weinig of geen van deze maatschappijen komt met haalbare alternatieven. Misschien is het een onnodige investering omdat ze genoeg zakendoen in andere landen en markten die nog steeds aan fossiele brandstof vastzitten – en daar waarschijnlijk nog een tijd lang op kunnen vertrouwen.

Toen dit rapport werd uitgegeven, noemde bijna twee derde van de ondervraagden initiatieven om energie-efficiënter te worden 'essentieel', en ik verwacht dat dit percentage in de komende maanden flink zal stijgen. Elk goed bedrijf concentreert zich nu op manieren om energie-efficiënter te worden, en stijgende energieprijzen maken investeringen in hernieuwbare energie sneller rendabel. Met andere woorden: het is nu veel sneller terugverdiend, en dat maakt investeren aantrekkelijker.

Maar investeren in duurzaamheid is een 'win-winsituatie' voor alle betrokkenen. Het gaat allang niet meer om alleen maar vakjes aanvinken ten behoeve van corporate governance, het is een zinvolle en belangrijke kwestie die alle stakeholders aanspreekt. Klanten zijn geïnteresseerd omdat het hen helpt hun eigen duurzaamheidsagenda en -doelen te ondersteunen; beleggers zijn geïnteresseerd omdat ze liever meer ESG-gerichte portfolio's opbouwen; overheidsinstanties zijn eerder geneigd investeringen toe te kennen aan bedrijven die innovatie combineren met duurzaamheid; en werknemers zijn geïnteresseerd omdat een duidelijke inzet op echt duurzame werkpraktijken essentieel is om hoogwaardig talent aan te trekken en te behouden.

Richard Sederman
Strategy and M&A Director
Essentra PLC

PROBLEMEN IN DE TOELEVERINGSKETEN

Wereldwijde gebeurtenissen hebben nog altijd een grote invloed op de logistiek en de toeleveringsketen. Hoe passen bedrijven zich aan deze onzekere tijden aan?

De gebeurtenissen van de afgelopen jaren – de wereldwijde pandemie en meer recentelijk de oorlog in Oekraïne – hebben de bevoorrading en de logistieke activiteiten enorm onder druk gezet. Het is dan ook geen verrassing dat meer dan 90 procent van de respondenten zegt dat hun bedrijf hier negatieve gevolgen van heeft ondervonden. Maar liefst 50 procent zegt dat de gevolgen aanzienlijk waren.

Hoewel de steekproefomvang op individueel sectorniveau te klein is voor betekenisvolle conclusies over de verschillen tussen de verticale sectoren, is het opmerkelijk dat 53 procent van de respondenten uit de grootste steekproefgroep – de maakindustrie – een aanzienlijke invloed op hun bedrijf meldt.

Natuurlijk hebben de grootste organisaties het meeste last van aanhoudende bevoorradingproblemen: 56 respondenten uit bedrijven met meer dan 5.000+ werknemers maken daar melding van. Daarentegen zegt 19 procent van de respondenten uit de kleinste bedrijven (met minder dan 10 werknemers) dat ze geen last hebben gehad van problemen in de toeleveringsketen.

De meesten verwachten dat deze uitdagingen nog een tijd lang zullen aanhouden: 62 procent van de steekproefgroep verwacht dat dit nog wel 5 jaar zo zal blijven. Terwijl 15 procent denkt dat dit voor onbepaalde tijd zo zal blijven, verwacht slechts 2 procent van de ondervraagde bedrijven dat de huidige problemen in de komende 6 maanden zullen worden opgelost. Het optimisme is het grootst in de sectoren voor hernieuwbare en andere energie (exclusief olie en gas), waar iets minder dan de helft van de

90% van de organisaties kampt met problemen in de toeleveringsketen

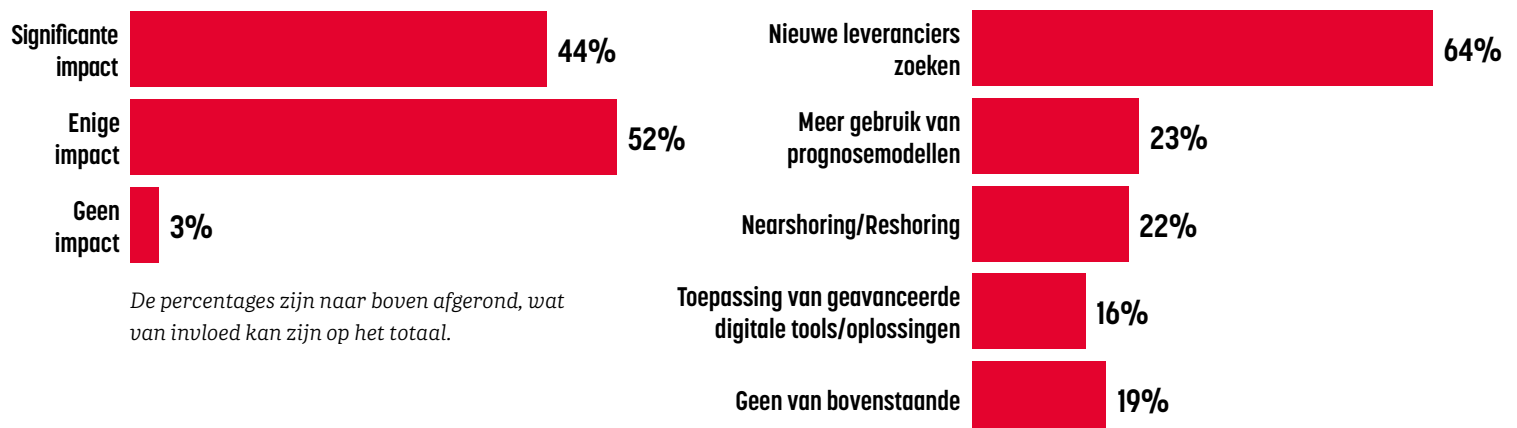
steekproefgroep verwacht dat hun problemen in de komende 12 maanden zullen worden opgelost.

Zoals te verwachten, treffen organisaties verschillende maatregelen om de effecten van deze problemen te verzachten; deze variëren van nieuwe leveranciers zoeken (64 procent van de respondenten) tot prijzen verhogen (43 procent) en manieren onderzoeken om de overhead te drukken (iets minder dan 30 procent). Ongeveer een kwart van de respondenten zegt dat ze prognosemodellen gebruiken en zelfs bepaalde aspecten van het productiewerk terughalen naar eigen land (reshoring) om op vertragingen in de toeleveringsketen te anticiperen en deze aan te pakken. Interessant is dat er weinig variatie op sectorniveau lijkt te bestaan: alle verticale sectoren noemen nieuwe leveranciers zoeken als hun hoogste prioriteit.

De meeste respondenten zeggen dat ze ook een negatieve invloed ondervinden van algemene wereldwijde prijsverhogingen; 44 procent meldt een significante invloed en 52 procent enige invloed. Slechts 3 procent van de respondenten geeft toe dat ze daar geen last van hebben gehad.

Op de vraag welke andere obstakels groei in de weg staan, gaven respondenten zeer gevarieerde antwoorden. De meest voorkomende antwoorden waren het gebrek aan zinvolle ondersteuning van overheidswege, Brexit en de oorlog in Oekraïne.

Welke impact hebben wereldwijde prijsverhogingen gehad op uw bedrijf, en hoe heeft u dit aangepakt?

PROBLEMEN IN DE TOELEVERINGSKETEN

OPINIE

ESSENTRA COMPONENTS

De bevindingen van dit rapport ondersteunen het idee dat wereldwijde toeleveringsketens blijven 'polariseren'. Dit polarisatie-effect wijst op een verschuiving van goedkopere wereldwijde toeleveringsketens naar regionale en op clusters gerichte toeleveringsketens, aangestuurd door de behoefte aan meer betrouwbaarheid. Bedrijven gebruiken nearshoring om hun productie dichterbij het punt van de vraag te brengen en levering te lokaliseren. Wereldwijde onzekerheid verplaatst de focus van toeleveringsketens in hoog tempo van 'goedkoop' naar dienstverlening en betrouwbaarheid tegen optimale kosten.

Naarmate producenten hun toeleveringsketens aanpassen, wordt er feller om hulpbronnen en grondstoffen geconcentreerd. De daaruit voortvloeiende verandering in wereldwijde vraagpatronen kan leiden tot een gebrek aan hulpbronnen en hogere inkooprijzen op de middellange termijn, wat betekent dat planning en 'een voorsprong behouden' nu veel belangrijkere succesfactoren zijn dan ooit tevoren.

Het is echter niet makkelijk om nieuwe 'lokale' hulpbronnen te vinden. In sommige sectoren – ook in de onze – is het niet zomaar een kwestie van het ene materiaal of product voor het andere ruilen. Er moet aan specificaties en voorschriften worden voldaan en er moet flink worden geïnvesteerd in de aanschaf van nieuwe gereedschappen en de herziening van processen die dat met zich meebrengt.

Wereldwijde onzekerheid heeft ook kosteninflatie in de hand gewerkt. Op korte termijn kan deze impact alleen worden verlicht door 'quick win' productiviteitsverbeteringen of prijsverhogingen. Op langere termijn moeten klanten en consumenten misschien aanvaarden dat hogere kosten in de toeleveringsketen noodzakelijk zijn om betere betrouwbaarheid te waarborgen; en dat zal zich waarschijnlijk vertalen in hogere prijzen. Investeren in automatisering zal dus een belangrijker onderdeel worden van de strategie van de maakindustrie en toeleveringsketens.

In het VK is groei afhankelijk van de invloed die de Brexit en toekomstige handelsovereenkomsten op lange termijn zullen hebben, en van implementatie van de juiste incentives. Leveringstijden van en naar het VK en het vasteland van Europa zijn langer sinds de Brexit, en dat maakt het VK een minder aantrekkelijke plaats voor productiebedrijven. Tussentijdse overheidswegen om de import- en exportprocessen te vereenvoudigen en versnellen zou een flinke hulp zijn.

Ongeveer 60 procent van de ondervraagden verwacht dat problemen in de toeleveringsketen nog minstens vijf jaar zullen aanhouden. Er zijn altijd uitdagingen in de toeleveringsketen – dat is nu eenmaal de aard van toeleveringsketens. Maar sinds de Tweede Wereldoorlog hebben het VK en Europa een ongeëvenaarde periode van stabiliteit gezien. Nu verkeren we echter weer in meer onzekere tijden, zowel wat politiek als milieu betreft. Flexibele planningsmogelijkheden en effectieve processen om onvoorziene uitdagingen in toeleveringsketens te beheersen en erop te reageren, moeten de 'norm' worden – niet de uitzondering – en zullen concurrentievoordelen aansturen.

Rob Baker
Chief Operating Officer
Essentra PLC

VEILIGHEID EN GEZONDHEID / MENTALE GEZONDHEID EN WELZIJN

De manier waarop organisaties gezondheid, veiligheid en welzijn benaderen, verandert snel om in te spelen op de talrijke uitdagingen waarmee de engineers van vandaag worden geconfronteerd.

De praktische uitdagingen die de opkomst van een zeer besmettelijk en levensgevaarlijk virus met zich meebracht, en de angst en isolatie die dit veroorzaakte verspreid over de hele economie, heeft de manier waarop bedrijven gezondheid, veiligheid en welzijn benaderen in de schijnwerpers gezet. En volgens onze steekproefgroep hebben de maakindustrie en de technische industrie de handschoen doorgaans goed opgepakt.

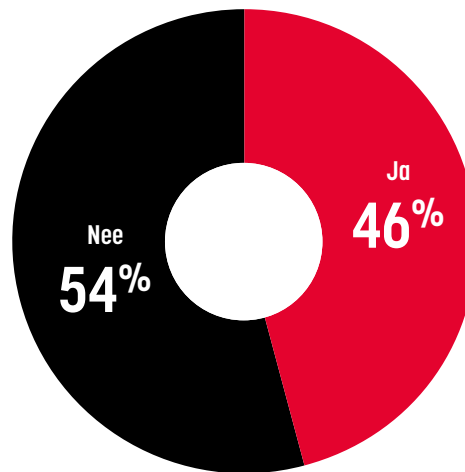
39 procent van de respondenten zegt dat hun bedrijf veiligheid en gezondheid anders aanpakt sinds de pandemie.

In antwoord op de vraag hoe de aanpak precies is veranderd, gaven respondenten uiteenlopende voorbeelden. De meest genoemde verandering is een doorlopende focus op maatregelen om de pandemie te beperken (zoals regelmatig schoonmaken, een sterkere nadruk op desinfectie en ventilatie en – voor sommige bedrijven – nog steeds mondkapjes en PBM gebruiken).

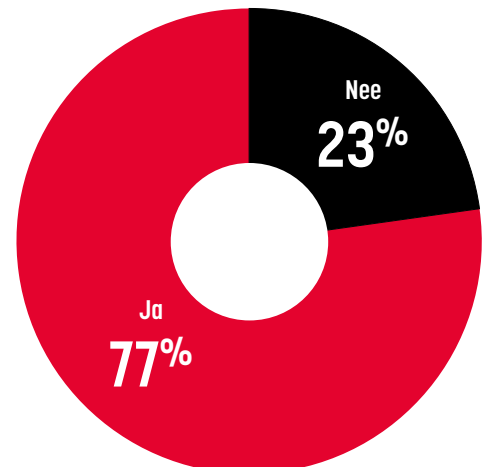
Een aantal respondenten meldt ook een scherpere focus op mentale gezondheid en welzijn. Iets minder dan de helft van de responsgroep zegt dat hun bedrijf het beleid inzake mentale gezondheid naar aanleiding van de pandemie heeft herbeoordeeld.

Hoewel 76 procent zegt dat mentale gezondheid een belangrijk onderwerp is, heeft het merendeel van de respondenten klaarblijkelijk ook het gevoel dat de kwestie tamelijk serieus wordt genomen: 77 procent heeft het gevoel dat hun mentale en fysieke welzijn wordt ondersteund door hun bedrijf.

Heeft de pandemie geleid tot een herbeoordeling van beleid inzake mentale gezondheid?

Voelt u zich gesteund als het gaat om uw persoonlijke mentale en fysieke welzijn?

76% heeft het gevoel dat mentale gezondheid een belangrijke kwestie is voor de industrie

39% zag een verandering in het beleid inzake gezondheid en veiligheid

77% voelt zich ondersteund in hun mentale en fysieke welzijn

VEILIGHEID EN GEZONDHEID / MENTALE GEZONDHEID EN WELZIJN

OPINIE

ESSENTRA COMPONENTS

De maakindustrie heeft zich altijd al ingezet voor 'veiligheid', maar zoals uit dit onderzoek blijkt, verschuift de focus naar 'gezondheid', en dan vooral mentale gezondheid en welzijn.

Gedurende de pandemie werden de bredere mentale gezondheid en het algemene welzijn van werknemers belangrijke punten van zorg. En dat heeft ertoe geleid dat een groot aantal bedrijven het welzijnsbeleid heeft herbeoordeeld. Veel wereldwijde bedrijven moesten hierbij tactvol te werk gaan, omdat mentale gezondheid in veel landen nog steeds een taboe is. De realiteit is echter dat dit een wereldwijd probleem blijft. Van essentieel belang is dat de focus op mentale gezondheid en welzijn gericht blijft. Nu de economie en producenten op woelige wateren afsteveneren, en de invloed van de sterk stijgende kosten van levensonderhoud zich doet voelen, moeten bedrijven zich meer dan ooit op mensen concentreren. Hun mentale welzijn is een zeer concreet probleem.

Daarom is het bemoedigend dat driekwart van de ondervraagden gelooft dat hun bedrijf mentale gezondheid en welzijn serieus neemt en dat ongeveer evenveel respondenten zeiden dat ze zich ondersteund voelden. Deze ondersteuning moet aan zowel kantoormedewerkers als fabrieksarbeiders worden gegeven en we moeten de werknemer als een individu beschouwen (erkenning van de behoeften van iemand die nachtdiensten draait en aan depressie lijdt, is even belangrijk als erkenning van de behoeften van een kantoormedewerker die in de stress zit over een financieel verslag).

De andere opvallende bevinding was de invoering van maatregelen om de pandemie te beperken (schoonmaken, betere hygiëne, PBM, enz.) als reactie op de nieuwe bedreiging van COVID-19. Het zal interessant zijn om te zien of bedrijven dergelijke maatregelen handhaven, of dat ze langzaam maar zeker weer in hun oude gedrag vervallen. Dit is waarschijnlijk afhankelijk van de sector en de geografie, maar ik verwacht dat degenen die vóór de pandemie een onderontwikkelde gezondheidsinfrastructuur hadden deze nieuwe protocollen langer zullen handhaven dan degenen die al robuuste gezondheidssystemen hadden. De meer kwetsbare werkers zullen hopelijk beter beschermd zijn tegen de volgende gezondheids crisis.

Oshin Cassidy
Chief People & Culture Officer
Essentra PLC

EEN BEELD VAN EUROPA

In een vervolgonderzoek beantwoordden engineers die werken in Nederland en Duitsland dezelfde vragenlijst.

De eerste fase van het onderzoek (elders in dit rapport besproken) was hoofdzakelijk gericht op engineers die in de Britse industrie werken, maar een andere fase – uitgevoerd in september 2022 – richtte zich op engineers die momenteel werken in Duitsland (het land met de grootste maakindustrie van Europa) en Nederland (waar zich de grootste industriële haven van Europa bevindt: de haven van Rotterdam).

DEMOGRAFIE

In deze fase werden in totaal 200 engineers ondervraagd, 100 uit Duitsland en 100 uit Nederland. En net als de Britse fase van het onderzoek trok ook deze fase respondenten uit uiteenlopende sectoren, disciplines, bedrijven en functieniveaus aan.

De demografie van de responsgroep was ongeveer hetzelfde als de Britse responsgroep in termen van sector en bedrijfsomvang, en de grootste subset van de responsgroep (42 procent) werkt voor organisaties met 10 tot 499 werknemers. Hoewel de maakindustrie de best vertegenwoordigde verticale sector is, goed voor 39 procent van de totale responsgroepen, zijn ook de automobiellindustrie (11 procent), elektronica (11 procent) en de chemische en farmaceutische sector (8 procent) sterk vertegenwoordigde sectoren in deze responsgroep.

De respons is ongeveer hetzelfde voor de Duitse en Nederlandse steekproefgroepen.

Het belangrijkste verschil met de Britse fase van het project is het functieniveau van de responsgroep. 95 procent van de Britse respondenten beschrijft zichzelf als senior engineer of hoger, maar de Europese fase trok reacties aan van een groep met een lager functieniveau; iets meer dan de helft van de respondenten identificeerde zichzelf als junior engineer of lager. Ook deze spreiding is ongeveer hetzelfde voor de Duitse en Nederlandse responsgroepen.

Net zoals de Britse steekproefgroep voelen deze respondenten zich redelijk positief over de toekomst van de maakindustrie: 62 procent vertelt ons dat ze zich positief of heel optimistisch voelen over de toekomst. Gevoelens van onzekerheid zijn echter ook relatief veelvoorkomend. 27 procent zegt dat ze niet zeker weten wat de toekomst zal brengen.

INVLOED VAN DE PANDEMIE EN HERSTEL

Er is niet alleen meer optimisme voelbaar in deze belangrijke Europese markten, ze lijken zich ook scherper te hebben hersteld van de pandemie. 87 procent van de respondenten vertelt ons dat het productieniveau van hun bedrijf weer op pre-coronaniveau ligt (vergeleken met 69 procent van de Britse

steekproef) en 14 procent zegt dat het productieniveau nog steeds lager is.

Dit herstel is het duidelijkst in de Nederlandse responsgroep, waar 55 procent zegt dat het productieniveau hoger is dan ooit.

Volgens onze resultaten hebben Duitse en Nederlandse bedrijven ook minder zware economische gevolgen ondervonden dan hun Britse tegenhangers: 44 procent van de responsgroep (vergeleken met 35 procent in de Britse groep) zegt dat inkomsten tijdens de pandemie hetzelfde zijn gebleven of zelfs gestegen zijn. Ook deze trend lijkt zich het scherpst af te tekenen in Nederland, waar een kwart van de respondenten een stijging in inkomsten meldt. De individuele sectorsteekproeven zijn echter te klein om betekenisvolle conclusies te trekken over hoe dit verspreid over de verschillende verticale sectoren varieert.

COVID-19 EN LOOPBANEN

Gelet op de hoofdzakelijk positieve antwoorden op vragen over de situatie na de pandemie, is het interessant om te zien dat de Europese steekproef over de impact van de pandemie op loopbanen in de industrie minder optimistisch is dan hun Britse vakgenoten.

Meer dan de helft van de respondenten uit deze groep (52 procent) zegt dat hun bedrijf is ingekrompen sinds de pandemie (vergeleken met 45 procent voor het VK), en slechts 12 procent heeft extra werknemers aangenomen (vergeleken met 18 procent voor het VK).

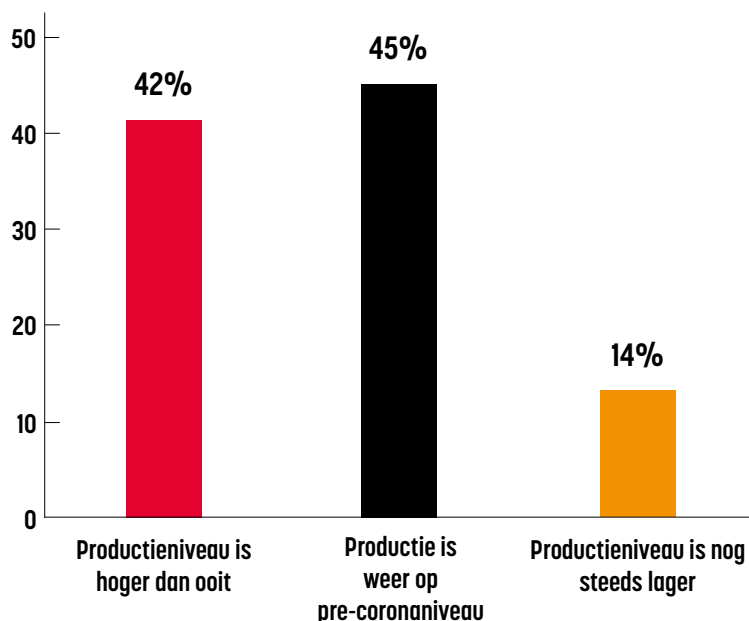
Natuurlijk verloop lijkt veel hoger te zijn in Nederland: 64 procent van deze steekproefgroep vertelt ons dat ze personeel hebben verloren. Onder de Duitse respondenten is dit cijfer 39 procent.

Deze steekproefgroep meldt ook een sterkere vertraging in loopbaanontwikkeling dan de Britse groep: 46 procent van de responsgroep denkt dat hun loopbaanontwikkeling negatief is beïnvloed (vergeleken met 30 procent in de Britse steekproef) en 71 procent meent dat hun kansen op doorstroming nog steeds worden belemmerd.

Wederom hebben respondenten uit Nederland verhoudingsgewijs een veel grotere invloed gevoeld: 60 procent noemt dit een probleem.

Het moet echter worden opgemerkt dat deze bevindingen vrijwel zeker zijn beïnvloed door het relatief lagere functieniveau van de Europese steekproefgroep, die per definitie vaker op zoek is naar promotie- en doorgroeimogelijkheden. Daar staat tegenover dat de senior engineers die reageerden in de Britse fase van het onderzoek over het algemeen waarschijnlijk minder actief op zoek zullen zijn naar mogelijkheden voor loopbaanontwikkeling.

Is de productie van het bedrijf waar u werkt weer op pre-coronaniveau?

87% zegt dat de productie weer op pre-coronaniveau is

57% heeft nog steeds moeite om vacatures te vullen

62% is positief gestemd over de toekomst

De percentages zijn naar boven afgerond, wat van invloed kan zijn op het totaal.

SALARISSEN EN SKILLS

Net als bij de Britse fase van het onderzoek vroegen we respondenten die actief bij werving zijn betrokken (45 procent van de steekproef) om commentaar over huidige problemen met skills en werving.

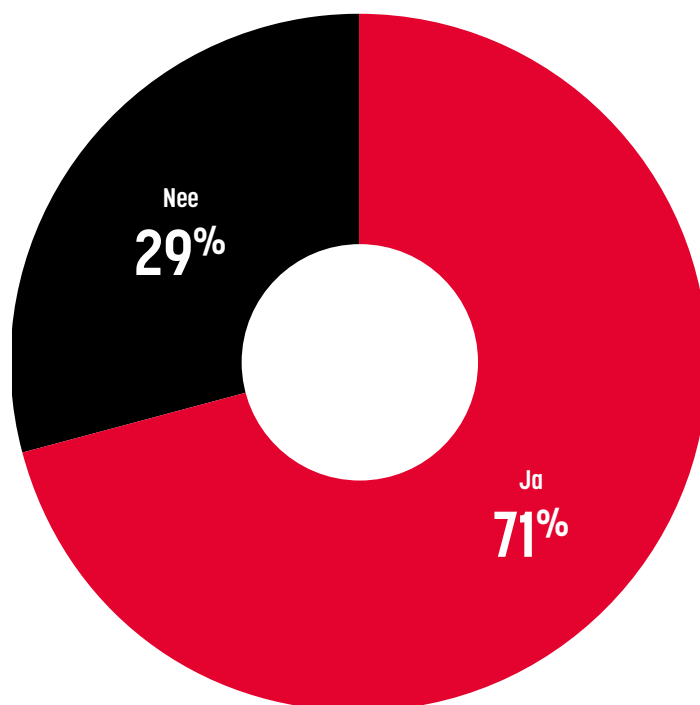
Iets meer dan de helft (57 procent) zegt moeite te hebben met het vullen van vacatures, een beter beeld dan het Britse plaatje.

In lijn met de Britse bevindingen zegt bijna driekwart (71 procent) echter dat de sollicitanten die ze krijgen vaak niet de benodigde skills en kwalificaties hebben, terwijl 41 procent van de respondenten ook grotere uitstroom op senior niveau meldt.

Aangezien de skills gap blijkbaar minder problematisch is in de Europese responsgroep, is het geen verrassing dat acties bedoeld om talent aan te trekken en te behouden – zoals salarisverhogingen en flexibele werkpraktijken – minder algemeen zijn binnen deze responsgroep. Slechts 39 procent van de respondenten meldt dat salarissen zijn gestegen (vergeleken met 47 procent voor het VK) en 35 procent vertelt ons dat hun werkgever een hybride werkprogramma heeft geïmplementeerd (vergeleken met 63 procent voor het VK).

Tot slot kan op basis van deze resultaten worden gesteld dat engineers in Europa vaker dan hun Britse collega's de indruk hebben dat de pandemie positief is geweest voor het profiel van de maakindustrie: 47 procent is het daarmee eens.

Heeft u gemerkt dat er te weinig gekwalificeerde kandidaten zijn voor openstaande vacatures?

HOUDING TEN OPZICHTE VAN TECHNOLOGIE

Wat technologie betreft is de Europese steekproefgroep over het algemeen genomen veel positiever: 80 procent van de respondenten vertelt ons dat hun bedrijf een actief investeringsplan voor nieuwe technologieën heeft (vergeleken met 66 procent voor het VK) en 81 procent ziet de ontwikkeling van technologie als een positieve trend (vergeleken met 72 procent voor het VK). Houdingen zijn hier in grote lijnen hetzelfde in de Nederlandse en Duitse groepen.

Slechts 7 procent van de totale responsgroep heeft geen budget uitgetrokken voor investering in technologie, en degenen die wel investeren besteden een veel groter deel van hun budget aan nieuwe technologie dan respondenten in het VK. Maar liefst 62 procent van de totale steekproef vertelt ons dat hun organisatie meer dan 20 procent van het budget in nieuwe technologie investeert. Ook dit verschilt aanzienlijk van de Britse steekproef, waar slechts 41 procent een soortgelijk percentage van hun uitgaven investeert.

Europese respondenten lijken ook veel serieuzer te zijn over digitalisering en Industrie 4.0: 66 procent noemt dit een prioriteitsgebied om in te investeren (vergeleken met slechts 37 procent van de Britse responsgroep).

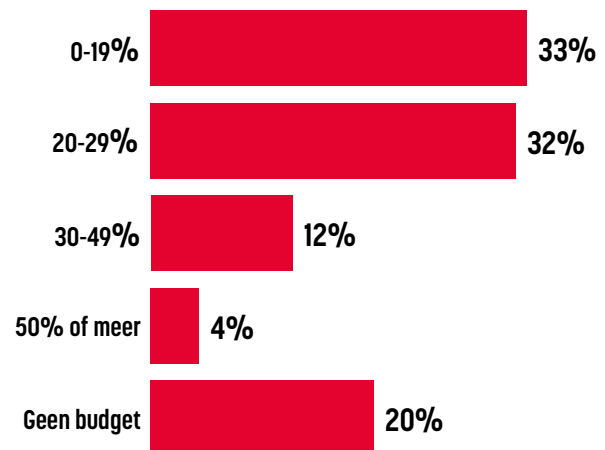
DUURZAAMHEID

In termen van actie voor duurzaamheid en decarbonisatie doet het VK het in vergelijking beter.

In de Europese steekproef beschouwt een groter percentage respondenten het streven naar klimaatneutraliteit als een hindernis (32 procent vergeleken met slechts 17 procent voor het VK) en een kleiner percentage ziet het als een kans (52 procent vergeleken met 61 procent voor het VK). En slechts 31 procent ziet het streven naar meer duurzaamheid als een ethische plicht, vergeleken met 49 procent voor het VK. Deze houdingen zijn over het algemeen hetzelfde binnen de Duitse en Nederlandse responsgroepen.

Desalniettemin vertelt bijna driekwart van de respondenten ons dat hun bedrijf, net zoals het VK en ondanks het relatief geringe enthousiasme, actief betrokken is bij duurzaamheidsinitiatieven, waarbij het gebruik van duurzame grondstoffen (62 procent), recyclen (60 procent) en investeren in energie-efficiëntie (44 procent) de belangrijkste focusgebieden worden genoemd. Het is bemoedigend dat 63 procent van de respondenten ook onderzoekt hoe ze kunnen helpen om hun toeleveringsketens duurzamer te maken.

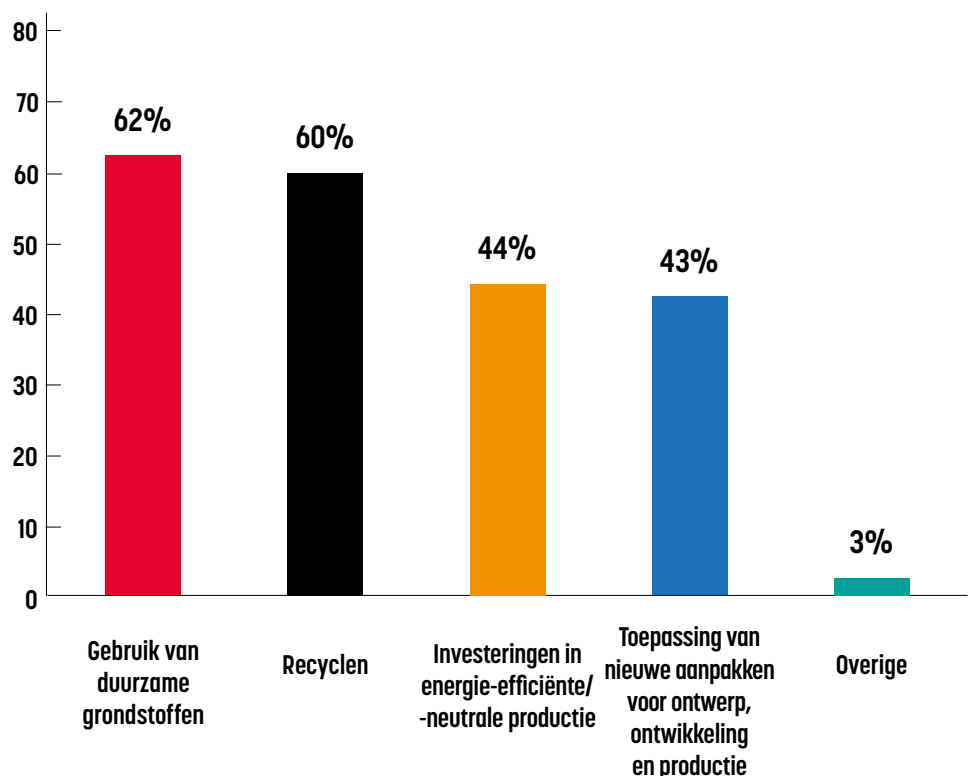
Welk percentage van uw bedrijfsbudget is ongeveer bestemd voor investeringen in technologie?

De percentages zijn naar boven afgerond, wat van invloed kan zijn op het totaal.

80% heeft een investeringsplan voor nieuwe technologieën

Bij welke van de volgende duurzaamheidsactiviteiten is uw organisatie betrokken?

PROBLEMEN IN DE TOELEVERINGSKETEN

Net als bij de Britse steekproef zegt een significant percentage respondenten (79 procent) dat ze problemen met levering en logistiek hebben ervaren, en zowel Duitsland als Nederland zien over het algemeen genomen dezelfde impact. Evenzo zegt het merendeel van de steekproefgroep (94 procent) dat ze invloed hebben ondervonden van wereldwijde prijsverhogingen. Slechts 7 procent zegt dat ze daar geen last van hebben gehad.

Respondenten lijken iets positiever te zijn dan hun Britse collega's over hoelang deze uitdagingen waarschijnlijk zullen aanhouden: 39 procent (vergeleken met 62 procent voor het VK) verwacht dat dit de komende 5 jaar nog wel zo zal blijven. Een aanzienlijk deel van de steekproef (22 procent) verwacht echter dat de huidige problemen onbepaalde tijd kunnen aanhouden.

Net zoals in het VK nemen organisaties diverse maatregelen om de effecten van deze uitdagingen te verlichten. De populairste daarvan zijn onkosten verlagen (45 procent), prijzen verhogen (45 procent) en nieuwe leveranciers zoeken (43 procent). Hoewel er weinig significante variatie is tussen de twee onderzochte landen, lijken Duitse bedrijven meer prioriteit te geven aan het terugdringen van overhead: 58 procent zegt dat hun organisatie dit tot speerpunt heeft gemaakt.

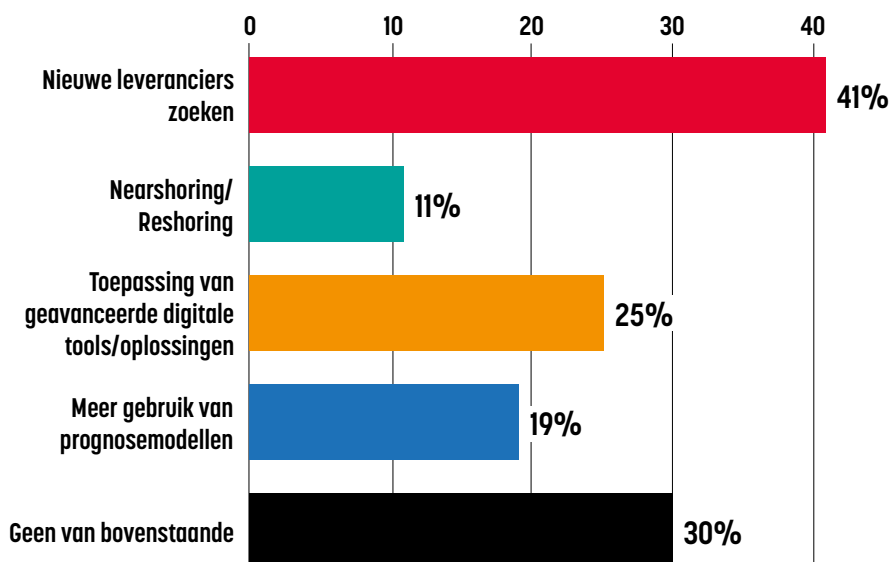
GEZONDHEID, VEILIGHEID EN WELZIJN

De pandemie heeft verspreid over Europa en het VK een grote invloed gehad op beleid inzake gezondheid en veiligheid. Twee derde van de respondenten uit de Europese groep zegt dat hun bedrijf gezondheid en veiligheid sinds de pandemie anders aanpakt (69 procent in Nederland en 63 procent in Duitsland vergeleken met 39 procent van de Britse steekproef).

Dit is misschien geen verrassing gezien de striktere lockdownmaatregelen in Nederland en Duitsland.

In een weerspiegeling van de Britse cijfers zegt de meerderheid van de respondenten (79 procent) dat mentale gezondheid serieus wordt genomen in de maakindustrie, terwijl 65 procent zegt het gevoel te hebben dat hun mentale en fysieke welzijn door hun bedrijf wordt ondersteund.

Hoe – indien van toepassing – heeft het bedrijf waar u werkt gereageerd op vertragingen in de toeleveringsketen?

32% beschouwt klimaatneutraliteit als een hindernis

79% ervaart problemen met levering en logistiek

65% heeft het gevoel dat hun mentale en fysieke welzijn wordt ondersteund door hun bedrijf

EEN BEELD VAN EUROPA

OPINIE

ESSENTRA COMPONENTS

“Dat Europa zich duidelijker herstelt van de pandemie dan Britse bedrijven is misschien geen verrassing, in elk geval niet op basis van onze eigen ervaring. Bij elke economische uitdaging zijn er winnaars en verliezers, en de slimmere bedrijven proberen te 'winnen met de winnaars'. In termen van de maakindustrie en engineering betekent dat een focus op bedrijven die zich bezighouden met de 'nieuwere' industrieën, zoals elektrificatie. Dat blijkt bijvoorbeeld uit het feit dat Essentra onlangs een contract ter waarde van 1,3 miljoen pond heeft binnengehaald voor een bedrijf dat wereldwijd zonneparken bouwt. Het lijkt erop dat Europese bedrijven zich beter dan bedrijven in het VK aanpassen aan de veranderende omgeving en beter zijn in het opbouwen van momentum en schaal.

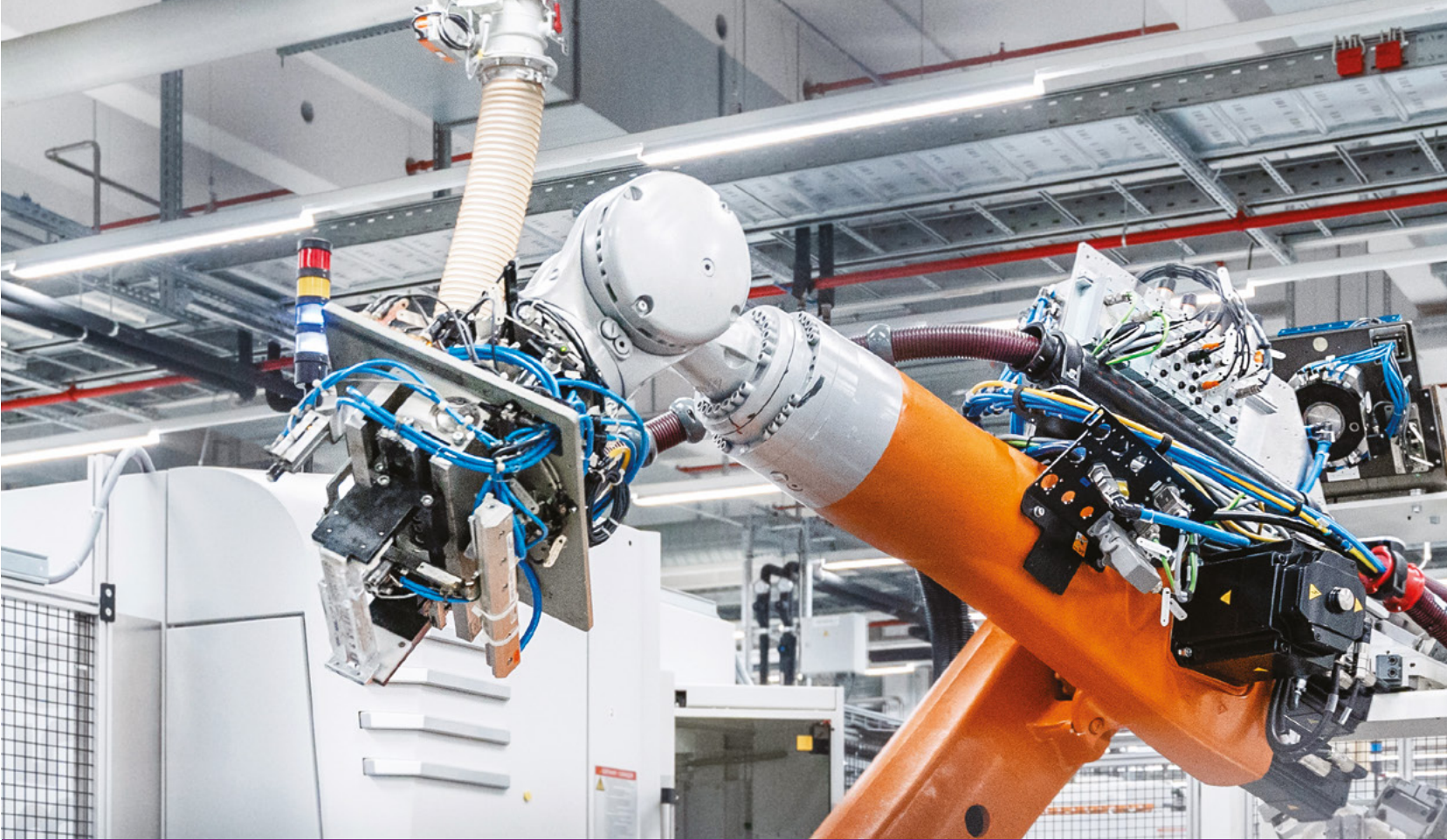
Ondanks het aantal bedrijven dat zich gesterkt voelt door de snelheid van herstel, blijft voorzichtigheid geboden. Omdat het momenteel zes tot negen maanden duurt voordat een nieuwe order wordt geleverd en de pijplijn in Q4 traag is, waarschuwen veel bedrijven dat H1 moeilijk zal zijn. Over de tweede helft van het jaar zijn ze optimistischer. Toch zullen er nog problemen zijn waar we in het komende jaar allemaal invloed van zullen ondervinden. Talent – vooral de meer deskundige engineers en personen die werken in het digitale segment en ESG – is nog steeds moeilijk te vinden. En ook de afgenomen immigratie vanuit Oost-Europa, Noord-Afrika en India zet personele middelen onder grote druk. Dit is echter geen universeel beeld: in Spanje en Portugal zijn arbeidstekorten bijvoorbeeld niet zo'n groot probleem en is er minder druk op salarissen. In Polen en Turkije is het ook makkelijker om te werven, dus het is belangrijk dat bedrijven weten waar ze hun investering moeten concentreren.

Hoewel duurzaamheid een interessant onderwerp is, komt het wellicht niet als een verrassing dat veel Europese producenten het streven naar klimaatneutraliteit als een hindernis in plaats van een kans zien. Sommigen worden aangestuurd door pragmatisme op de korte termijn. Dat zowel de inflatie als de beschikbaarheid van energie moet worden aangepakt, betekent dat de nadruk ligt op het einde van maand, niet op het einde van de wereld. In een breder kader wordt het goede werk in landen zoals Denemarken en Spanje ongedaan gemaakt door de achterwaartse stappen die onder druk van de korte termijn worden genomen, en door de ontkenning van klimaatverandering in bepaalde Oost-Europese landen. Daardoor is het onvermijdelijk dat de EU moet inleveren op belangrijke beslissingen, wat vooruitgang in de weg staat.

De crisis in Oekraïne en de impact hiervan op de energievoorziening via Rusland zullen echter tot verandering leiden. Het zal weliswaar nog zeker tien jaar duren om Europa minder afhankelijk te maken van fossiele brandstoffen uit Rusland en te laten overstappen op alternatieve energiebronnen (zoals groene waterstof, wind-, zonne- en kernenergie), maar die transitie betekent dat er door middel van osmose meer duurzaamheid kan worden gerealiseerd. Zoals we zelf hebben ontdekt toen we meer gerecycled plastic in onze productieprocessen gingen gebruiken, is het eindresultaat even goed als voorheen, maar ook aanzienlijk duurzamer, en toch nog steeds scherp geprijsd.

Hugues Delcourt
Chief Sales Officer & Director, EMEA
Essentra PLC

THE ENGINEER

WWW.THEENGINEER.CO.UK

ESSENTRA COMPONENTS

WWW.ESSENTRACOMPONENTS.COM

